

Vec C-50/06

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Verwaltungsgericht Köln z 26. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Arcor AG & Co. KG proti Spolkovej republike Nemecko, vedľajší účastník konania: Deutsche Telekom AG

(Vec C-55/06)

(2006/C 96/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(2006/C 96/04)

Verwaltungsgericht Köln podal uznesením z 26. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Arcor AG & Co. KG proti Spolkovej republike Nemecko, vedľajší účastník konania: Deutsche Telekom AG, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 2. februára 2006.

Verwaltungsgericht Köln žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 1 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2887/2000 <sup>(1)</sup> chápať tak, že podmienky nákladovej orientácie podľa článku 3 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 predstavujú minimálne požiadavky v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava členských štátov sa nesmie odchyliť od tejto úrovne v neprospech užívateľa?
2. Zahŕňa požiadavka nákladovej orientácie podľa článku 3 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 aj kalkulačné úroky a kalkulačné odpisy?
3. V prípade kladnej odpovede na otázku 2:
  - a) Je základom pre výpočet týchto úrokov a odpisov reprodukčná hodnota investičného majetku po odpočítaní odpisov vykonaných do okamihu ohodnotenia majetku alebo je základom pre ich výpočet výlučne reprodukčná časová hodnota vyjadrená v aktuálnych denných cenách v čase ohodnotenia?
  - b) Musia sa náklady uplatnené ako základ pre výpočet kalkulačných úrokov a odpisov, najmä tie, ktoré nemožno priamo priradiť k určitému plneniu (režijné náklady), preukázať v každom prípade prostredníctvom zrozumiteľných dokladov o nákladoch notifikovaného operátora?

- c) V prípade čo len čiastočne zápornej odpovede na otázku b):

Možno náklady namiesto toho preukázať prostredníctvom ohodnotenia na základe analytického nákladového modelu?

Ktoré metodické a iné obsahové požiadavky musí takáto alternatíva ohodnotenia spĺňať?

- d) Má národný regulačný úrad v rámci svojich právomocí podľa článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 pri skúmaní nákladovej orientácie takzvanú diskrečnú právomoc, ktorá podlieha len obmedzenej súdnej kontrole?

- e) V prípade kladnej odpovede na otázku d):

Vzťahuje sa táto diskrečná právomoc najmä aj na metódu výpočtu nákladov, ako aj na otázky stanovenia primeraných kalkulačných úrokov (z cudzieho kapitálu a/alebo vlastného kapitálu) a primeraných dôb odpisovania?

Kde sú hranice tejto diskrečnej právomoci?

- f) Slúžia požiadavky nákladovej orientácie prinajmenšom aj na ochranu práv súťažiteľov ako užívateľov, a síce s tým dôsledkom, že títo súťažitelia si môžu uplatňovať právnu ochranu proti poplatkom za pripojenie, ktoré nie sú orientované na náklady?

- g) Znáša notifikovaný operátor nevýhodu vyplývajúcu z nepreukázateľnosti (dôkazné bremeno), ak náklady nie sú úplne alebo z časti preukázateľné pri výkone dohľadu podľa článku 4 nariadenia (ES) č. 2887/2000 alebo v súdnom konaní, ktoré naň nadväzuje?

- h) V prípade kladnej odpovede na otázky f) a g):

Znáša notifikovaný operátor dôkazné bremeno nákladovej orientácie aj vtedy, ak súťažiteľ ako užívateľ žalobou napadne schválenie poplatkov vydané regulačným úradom podľa vnútroštátneho práva s odôvodnením, že schválené poplatky za pripojenie sú v dôsledku chýbajúcej nákladovej orientácie príliš vysoké?

**Odvolanie podané 3. februára 2006: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Jazyk konania: taliančina)

Luigi Marcuccio podal 3. februára 2006 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje L. Garofalo, avvocato.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

Zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhom odvolateľa.

*Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia*

Odvolateľ tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa obsahuje právne vady z dôvodu:

1. skreslenia a prekrútenia skutočností a tvrdení odvolateľa uvedených v jeho písomných podaniach, z ktorých vyplynuli podstatné skutkové nepresnosti v zisteniach Súdu prvého stupňa;
2. že sa nerozhodlo o niekoľkých podstatných otázkach prejednáanej veci;
3. procesnej vady takej povahy, ktorá nenapraviteľne poškodila záujmy odvolateľa;
4. úplný nedostatok odôvodnenia niekoľkých rozhodujúcich bodov prejednáanej veci, najmä z dôvodu nedostatočného dokazovania, zmätočnosti, protirečivosti, nedostatočnosti, neprimeranosti, tautológie, ľubovôle, nezvratnosti a nelogickosti či už hlavných alebo dovodených dôvodov uvedených v odôvodnení;
5. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia článku 26 druhého odseku Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev;
6. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu práva na obhajobu, a neodôvodnené a nelogické neuznanie príslušnej judikatúry;

(<sup>1</sup>) Ú. v. ES L 336, s. 4; Mim. vyd. 13/026, s. 83.